

1
1962

ნახ. ვ. ჭუმბურიძისა

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

სასკოლო პროგრამების გადატვირთვის გამო მოსწავლეებს ზოგჯერ დღეში 10-12 საათი უხდებიათ მეცადინეობა.

— ცოტა კიდევ გავუძლიოთ. სასწავლებელს დავამთავრებთ და ჩვენი მშობლებივით 7 საათს ვიმუშავეთ დღეში, მაშინ გართობისა და სეირნობისათვისაც დავგრჩება დრო.

№ 9 თბილისი მაისი 1962
ნიუნა
ბაგოცაძის XXXX წილი, ფასი 20 კაპ.

როდესაც აზატ ხაჩატურიანი გაჩნდა ამ ქვეყანაზე, ნათლიამ ბევრი იფიქრა სახელზე და მერე გადაწყვიტა — აზატა დაერქმია. დაე, თავისუფალი იყოს, არც ვინმემ შეაწუხოს და არც რამემო. ცხოვრებულმა ნათლიამ სინდის-ნამუსისაგანაც გაააზატა თავის ნათლული.

გავიდა დრო, აზატამ ენა და ფეხი აიდგა, ჭკუაში ჩადგა, მერე ხარაზობა ისწავლა და ფაბრიკაშიც კი დაიწყო მუშაობა. „ვაჰ, — ფიქრობდა აზატა, — ეს ფაბრიკა რომ ჩემი იყოს, ხომ გავკეთდებოდი შავი დედალივით, ან, ნეტავ უფლება მომცენ, რომ საკუთარი „მთავაწყო“, ფულის შოვნის წყურვილი ჯიგარში გაუჯდა ხაჩატურიანს. „ვითომ რა, უფლებას რომ არ მაძლევენ, ისე არ იქნება? რა მიამიტი ვინმე ვარ! აბა ვინ მეტყვის: აზატჯან, თუ კაცი ხარ, ერთი, ფაბრიკა მოაწყვე, როგორც გინდა და იცხოვრე, როგორც გაგებარდება“. ხაჩატურიანმაც ბევრი ფიქრით თავი არ შეიწუხა, ფაბრიკას თავი დაანება და თავის საცხოვრებელ სახლში — ნავთლუდის დასახლება, მერვე შესახვევი № 4 — პატარა სახელოსნო მოაწყო.

აზატა მარტო მუშაობდა, მაგრამ საქმე მაინც აღმავალი გზით მიდიოდა, წარმოების ლოგოკამ სახელოსნოს გაფართოება დასვა დღის წესრიგში და ხაჩატურიანმაც არ დააყოვნა, ხელოსნები მონახა, საჭირო იარაღებით აღიჭურვა და გაჩაღდა დიდი შემოქმედებითი შრომა. გიტარასავით ააწყო საქმე აზატამ, ტყავსა და საჭირო ნედლეულს ტყავისა და ფეხსაცმელების ფაბრიკიდან შოულობდა, მზა პროდუქციას კი სარეალიზაციო მაღაზიებს აბარებდა, მოგებულ ფულს თვითონ იღებდა ჯიბეში და ნაწილსაც „თანამშრომლებს“ უყოფდა. გასუქდა, გაიბადრა, გაზულუქდა აზატა. ბიჭი არ ჭყყო, თუ მთელ თბილისს ჩემი შეკერილი ტუფლები არ ჩავაცვაო, გაიქარა იგი, მაგრამ ძალიან თეთრი ძაფით შეკერილი გამოდგა აზატას ფაბრიკის მიერ გამოშვებული ფეხსაცმელები და ადგილზე შეამოწმეს წარმოება, სადაც „ფაბრიკანტს“ აღმოაჩნდა სამოცდაექვსი წყვილი ქალის ფეხსაცმელი, სამოცდათორმეტი წყვილი ნახევრადფაბრიკატი და უამრავი საპირედ გამზადებული დაჭრილი ტყავი.

მოიშალა აზატას საქმე გიტარასავით, სადაც თითო სიმი მაღაზიების, ტყავისა და ფეხსაცმლის ფაბრიკების მუშაკებიც არიან.

გაუკვირდა აზატას, როდესაც ყური აუწიეს და ორთაჭალისაკენ მიმავალ გზას გაუყენეს დახურული მანქანით...

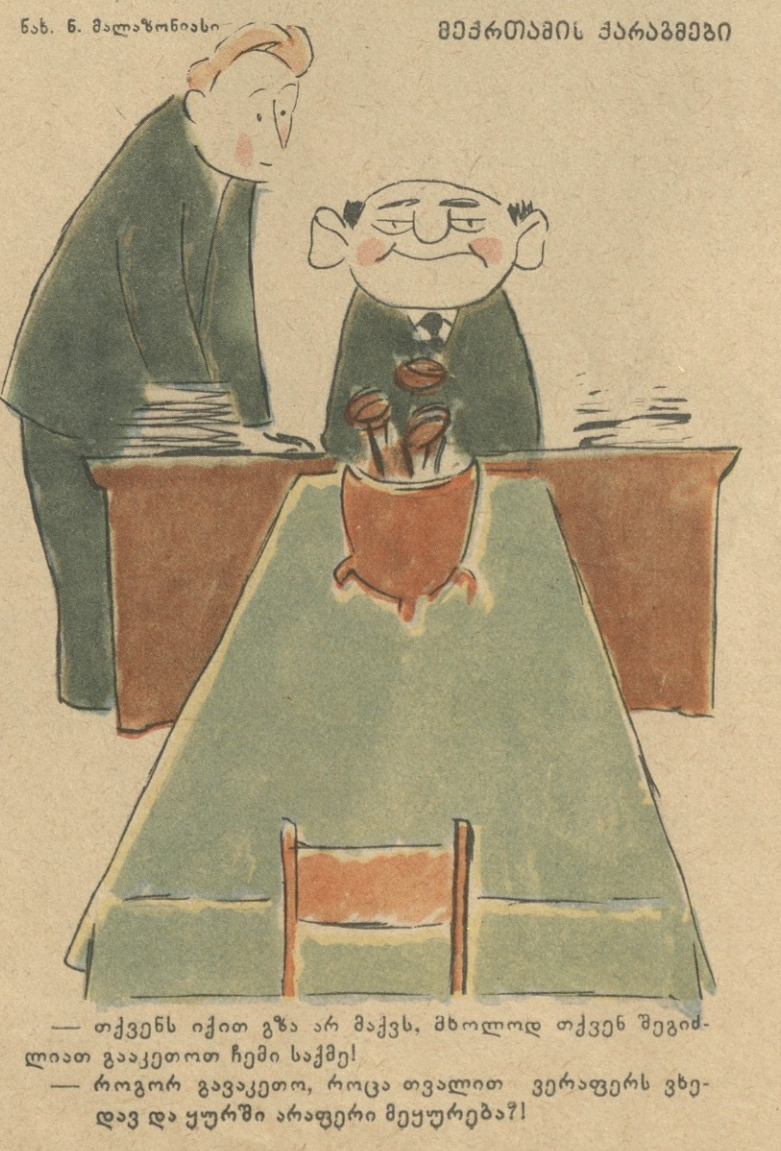
— რა გინდათ, კაცო, დანაკლისი მაქვს? არა მაქვს. ზედმეტი საქონელი მაქვს? არა მაქვს. ბალანსი სწორად არ არის შედგენილი? არ არის. წუნს ვუშვებ? არ ვუშვებ. მამ რატომ არ მიშვებთ?

აბა, თუ მიხვდები, აზატა, რატომ არ გიშვებენ. ყველა ნიჭიერ წამოწყებასა და თაოსნობას, როგორც წესი, თავისი მიმდევარი გამოუჩნდება ხოლმე. არც აზატ ხაჩატურიანის მრეწველური ინტელექტის გაუღება დარჩენილა უკვალოდ. იგი მრავლად დაინერგა თბილისის სხვადასხვა უბნებში, ზოგმა ეს წამოწყება უფრო გააფართოვა, მოდერნიზებული და პოლიტექნიკური გახადა.

ვინ იცის, რამდენ ჩვენთაგანს უყიდა თბილისის № 2 ფეხსაცმელების ფაბრიკის მიერ გამოშვებული ქალისა თუ კაცის ტუფლები და აზრადაც არ მოსვლია, რომ იგა მხოლოდ და მხოლოდ კუსტარული წესითაა დამზადებული და, რომ ამ საქმის დიდოსტატი, აზატას დიდი საქმის ღირსეული გამგრძობი — გიორგი პეტოიანი „თვით-შემოქმედებისათვის“ პასუხისგებაშიაც კი იყო მიცემული. პეტოიანის „ფეხსაცმელების ფაბრიკა“ კიკეთის ქ. № 40ა-ში იყო მოთავსებული. გიორგი ფართო ასორტიმენტის ფეხსაცმელებს უშვებდა ქალისას, მამაკაცისას და სეზონურსაც, ხელში ეჭირა დამდა, რომელსაც „თბილისის № 2 ფაბრიკა“ ეწერა და ურტყამდა და ურტყამდა. კაცმა რომ სიმართლე თქვას, პეტოიანისა და ფაბრიკის ფეხსაცმელები ისე გადნენ ერთმანეთს, როგორც შუაზე გაჭრილი ვაშლის ნაწილები. პეტოიანს მორიდ მოუწია ფაბრიკის დახურვამ და, იმედია, ვიდრე მესამედ მოაწყობდეს, თბილისის ფეხსაცმელების ფაბრიკა ისეთ „მოდებს“ გამოუშვებს, რომლის მსგავსსაც ვეღარ დაამზადებს ვერც პეტოიანი, ვერც ხაჩატურიანი და ვერც მსგავსნი მათნი. მოვითმინოთ, ვნახოთ, პეტოიანსა და ხაჩატურიანს კი, ალბათ, მანამდის დააცდევინებენ.

3. ნიკოლოზიზვილი

ნახ. ნ. მაღაზონისი მექრთამის პარაზიზები

— თქვენს იქით გზა არ მაქვს, მხოლოდ თქვენ შეგიძლიათ გააკეთოთ ჩემი საქმე!
— როგორ გავაკეთო, როცა თვლით ვერაფერს ვხედავ და ყურში არაფერი მეყურება?!

ქარავანის ნაკვსები

პურისმცხობელი თონეში ყირაზე გადადიოდა, გამყიდველი ხალტურას აკეთებდა. ჳირისუფლებმა მექრთამეს ნათურა ჩაატანეს საფლავში — მქრთამი ჳოჯოხეთს ანათებსო. შოფერი გაღეშილი მიუჯდა საჭეს, „უი, დამიდგეს თვალიო“, წამოიყვრა მანქანამ. ცუდ დალაქთან თავი უნდა მოიქაჩლო და კარგთან დაჯდე, მაგრამ თავის მოქაჩლება მასთანაც დაგჭირდება. **ოხება ალფანიძე**

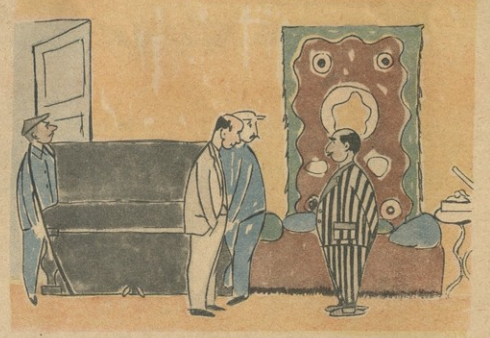
— რა აქვირებთ ამ ღორებს, არაფერი გეშევიათ?
— როგორ არა, ბატონო, ბევრი ქამებს და ახლა მღერიათ!

გაფრთხილება

ქრისტიანობა ანა რა იქონებს, რომ იქ 1911 წელს ისტორიაში ჩასაწერი ინი დადიანი პირველად იმდენად მადლა იბაყისა-გე უნაშუალო და აკობს მათში-მე მამასალოდო...

გაფრთხილება

ესა არის და ისა რომ, ბევრი მათგან არ იქნება, ეს მოგონებები და იმით მოგონებები...

— ძვირფასო უფროსო, თქვენი უფროსო ქალწილის დახადების დღის აღსანიშნავად ეს უფროსის სახურვაი მოგარაგით!

ნაბი

ნადირობდნენ მათზე დასრულდნენ ღონი დასრულდნენ მათზე დასრულდნენ მათზე...

მაინავე: მოთხოვნები, თქვენ — რომ ვუხელოდით, რომელი უნდა შევქმნიდით...

დათვა: თქვენ — თქვენ კი ვინაში, მათგან რა უნდა შევქმნიდით...

— აა, — იტყობა, ეჭვი (ეს იქით ვაჟ, ეს აქ) მათგან — არაფერი სიკეთესი ადვილად გააკეთებს ეს სახე...

კენის თვა: — დიდ პირველად, ესაა მათი და მათი...

მეღას ვლდა დავა და კარგად მუშაობდა...

ეს ნების თქვენი მატყვით, მათგან მათი მატყვით...

გვითხარე შენა საბოლოო ადგილი დავა, ეჭვი...

ბევრი მათგან გაფრთხილება, ესაა მათგან გაფრთხილება...

მიღება, მათგან მიღება, თქვენ მათგან მიღება...

ვიცი, რა თქვენს აბრებს, ადვილად მათგან მიღება...

ნანა გეგმების აღსანიშნავად, მათგან მიღება...

მათგან მიღება, მათგან მიღება, მათგან მიღება...

მათგან მიღება, მათგან მიღება, მათგან მიღება...

გაფრთხილება

გადაწყვეტილი შეზღუდული დაფრთხილება მოქმედებისათვის, 1000 ატომი...

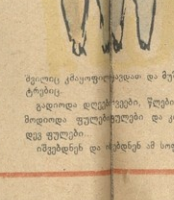

— აიღეთ თქვენ კარგად, — განაცხადო უფროსმა, — კაცი ხელს არ დასწორებს, მუხუთე საბოლოოდან გამომდინარე...

— აიღეთ თქვენ თანადღობა ადამიანია, მაგის ივალს და კურს არაფერი არ გამომდინარე...

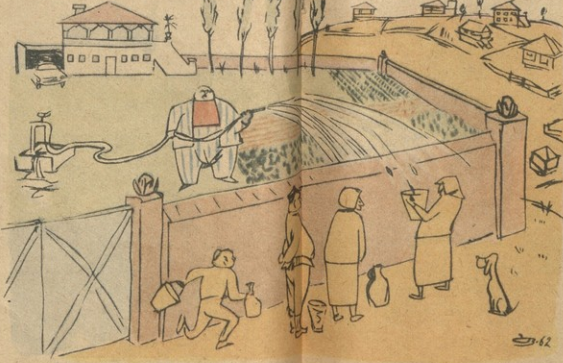
გაფრთხილება

რედაქციის ამისაგანვე ხელისა დაფრთხილება, ამისაგანვე ხელისა დაფრთხილება...

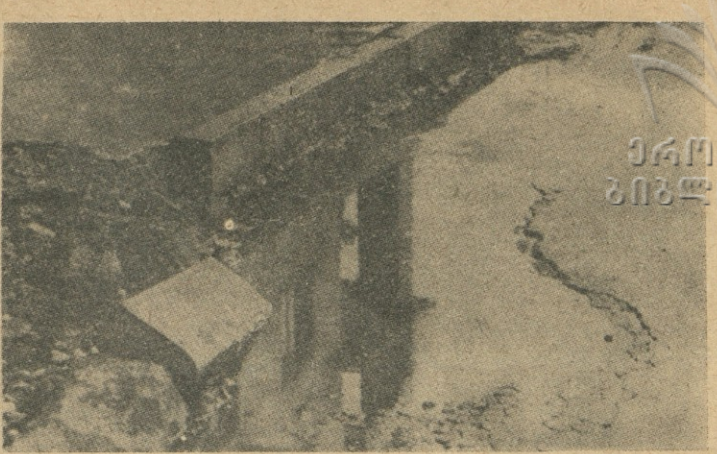
— აიღეთ თქვენ თანადღობა ადამიანია, მაგის ივალს და კურს არაფერი არ გამომდინარე...

— აიღეთ თქვენ თანადღობა ადამიანია, მაგის ივალს და კურს არაფერი არ გამომდინარე...

ნან. ჯ. წარდობს

ლაშაზია თბილისის სანაპირო თავისი ფართო ქუჩითა და მოჩუქურთმებული სახლებით.

რკინა-ბეტონის კალაპოტში მოქცეული მოდულური მტკვარი დინჯად მიემართება კასპიის ზღვისაკენ და გრილ ნიავს უგზავნის სანაპიროს მცხოვრებლებს. ამ წარმატებულ პეიზაჟს, ზოგიერთი მუშაის წყალობით, ხელოვნური „ტბაც“ ამშვენებს.

ეს „ტბა“, რომელიც „ნიანგმა“ გადაიღო თავისი ფოტოაპარატით, სანაპიროზე მდებარეობს. მას სხვადასხვა მხრიდან უერთდება წვიმის დროს აღიდებული ნაკადულები და დაგროვილი წყალი საშუალებას არ აძლევს მგზავრებს თავისუფლად გადავიდნენ ქუჩის ერთი მხრიდან მეორეზე.

კარგი იქნებოდა, ვისაც ეს ენება, უურადღებო მიაქციოს ამ მდგომარეობას, ქუჩაზე აყრილი ახალბედი დაავიწყდეს და მისცეს წყალს საშუალება შეუერთდეს მტკვარს.

მართალია, ასეთი სამუშაოს ჩატარების შემდეგ სანაპიროს მცხოვრებლებს, „ტბა“ აღარ ექნებათ. მაგრამ სამაგიეროდ თავისუფლად შესძლებენ სახლში მისვლას.

ნიანგი ფოტოაპარატზე

უველაფერს შნო და მარიფათი უნდა. მაგრამ ეგ მარიფათიანი შნო ღმერთს რომ უველასათვის არ მიუცია, ეს პავლოვის ქ. № 14 სახლის მცხოვრებლების მცირე ნაწილმა თვალნათლივ დაამტკიცა. სახლი ამ ოთხიოდე წლის წინათ შევიდა ექსპლუატაციაში და სახლში 50-მდე ოჯახი შევიდა საცხოვრებლად. ვისაც შნო და მარიფათი ბქონდა, დაუყოვნებლივ გაიქრნენ ეზოში და მისი ნაწილი შემოფარგლეს. აქა-იქ ხეები ჩაყარეს, ჩათესეს ქინძი და ოხრაბუში, ნიორი და ნიახური, ხახვი და ბოლოკი და შეწლულდეს ბავშვების სათამაშო მოედანი.

დანარჩენმა მეზობლებმა სამართლიანად მოითხოვეს, საერთო ეზო საერთო ეზოდ უნდა დარჩეს, რა დროს ნაკვეთების მითვისებააო, მაგრამ ვინ უვლო უური?

ეზოში სხვის სერიზობას, მეზობტნე მეზობლებმა ქინძისწყალი და ნიორწყალი ამქობინეს.

კითხვ კობია?!

მისში სრულდება დიდი აზერბაიჯანელი პოეტი-სატირიკოსის საბირის-ალექსანდრე თაირ-ზადეს დაბადების 100 წლისთავი. ვბეჭდავთ მის ორ ნაწარმოებს.

ერთხელ გზაზე მოლას გამოსტაცეს ქუდი. იქვე ახლოს, ბაღში, დაიმაღა ქურდი შემოაწვა გულზე მოლას დარდი დიდი. სასაფლაოსაკენ მოწვენილი მიდის. პა, გამორჩნდა კიდევ სასაფლაოს კარი... დაინახა ხალხმა მოლა წყნარად მდგარი. — აქ რას უცდი, მოლა? — ჰკითხეს მოწვენილი: — გამომტაცეს ქუდი და უქუდოდ ვრჩები... უთხრეს: — რაღას უცდი, აქ რას დგახარ მაშინ, შენი ქუდის ქურდი ხომ გაიქცა ბაღში! — რა ვეძებო ბაღში? — უპასუხა მოლამ, — მწამს და მჯერა, ქურდი აქ უთუოდ მოვა.

კამეჩი

ერთ კაცსა ჰყავდა კამეჩი-ფური, წყლიან რძის ყიდვით აივსო ფულით. როცა დაიწყო დიდი წვიმები, რძის გასადების გაქრა იმედი. წყალმა სოფელი შთანთქა მთლიანად, იმ კაცის სახლიც კამეჩიანად. ვეშვიშობს, დარდობს, კენესის და ტირის. — დამშვიდდი, მამა! — ამშვიდებს შვილი. რძის ნაცვლად რაკი გაჰყიდევ წყალი, ცოდვამ გიწია, შენა გაქვს ბრალი. ერთად დაგროვდა ეს წყალი ახლა, შენი კამეჩიც იმ წყალსვე წაჰყვა.

თარგმანი სტ. არღუნელინს

გუყურანგი

ხარიტონი ნაცემივით დაბრუნდა სამსახურიდან, ხმამაღულბლივ გაიხდა პალტო და გაბუტული ბავშვივით მიჯდა კუთხეში.

...არა, მეტის მოთმენა შეუძლებელია, საზღვარი აქვს, ბოლოს და ბოლოს, ყველაფერს. ხარიტონი არავის არ დააჩაგვრინებს თავს. დამიხედეთ ვაჟბატონს, ორი თვეც არ გასულა, რაც დააწინაურეს და უკვე... არა, მაინც რატომ მოიქცნენ ასე, მოსვენებას არ აძლევს ამასე ფიქრი. უხეში ხარო, თანამშრომლებს უყვირიო. აფსუს, ხარიტონ, რას მოესწარი. შენზე ამბობენ ამას, შენზე. თუ უხეშობამ დამლუბა, მაშინ ნახონ...

საჩქაროდ ჩაიკეტა ოთახში და ბოღმა ქალღღღე გადაიტანა: ამა და ამ დაწესებულების ახალი მმართველი უხეშია, თანამშრომლებს აბურად იგდებს... — შემდეგ მარცხენა ხელით გადაწერა, კონვერტში ჩადო და მეზობელს გაატანა საფოსტო ყუთში ჩასადგებად...

ბედი მაქვსო, ხარიტონმა თქვა: ერთი კვირაც არ გასულა, მმართველი სხვაგან გადაიყვანეს. მის ადგილზე კი თვითონ დანიშნეს. გაიხარა, ცას ეწია სიხარულით.

მაგრამ, ეს რა არის... ხარიტონს იბარებენ, შენზე ხელმოუწერელი წერილია შემოსული, უხეშობს, თანამშრომლებს აბურად იგდებსო...

...წერილს დახედა, ელდა ეცა, შემლილივით გამოვარდა გარეთ და... მეზობელს მიაშურა...

მას წერილი მივლინებაში წასვლის დროს თან გაჰყოლოდა და სამი კვირის დაგვიანებით ჩაეგდო საფოსტო ყუთში.

გ. ჩხაიძე

რედაქტორი ნ. შველიძე. | სარედაქციო კოლეგია: ნ. დუმბაძე, ს. კლდიაშვილი, ნ. მაღალაშვილი, მ. ქარჩავა, ო. კელიძე. | საქ. კვ ცენტრალური კომიტეტის გამომცემლობა

თბილისი. სატირისა და იუმორის ქურნალი „ნიანგი“. Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Ниянги“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის გამზ. № 42. ტელეფონები: რედაქტორის — 1-76-69, საერთო განყოფილების — 8-10-49

ხელმოწ. დასაბ. 2/IV-1962 წ. ქალ. ზომა 70x108 1/8, 0,5 ნაბ. ფურც. 1,37. ფიზიკურ ფორმათა რაოდენობა 0,5. პირობით ფორმათა რაოდენობა 1, ხელნაწერები ავტორებს არ უბრუნდებათ. პოლიგრაფკომბინატი „კომუნისტი“, ლენინის ქ. 14. შეკ. № 886, უფ. 02521 ტირაჟი 4000

